

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

סוטה-אלו נאמרין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
(במדבר יג) וישבו מתור הארץ													■
וילכו ויבאו													◇ ■
מקיש הליכה לביאה, מה ביאה בעצה רעה, אף הליכה בעצה רעה.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:												◇ ■
(במדבר יג) ויספרו לו ויאמרו באנו וגו', וכתוב: אפס כי עז העם - אמר רבי יוחנן משום ר"מ: כל לשון הרע שאין בו דבר אמת בתחילתו - אין מתקיים בסופו.	[רבי יוחנן משום רבי מאיר]												◇ ■
(במדבר יג) ויהס כלב את העם אל משה													◇ ■
שהסיתן בדברים, פתח יהושע דקא משתעי, אמרי ליה: דין ראש קטיעה ימלל? אמר: אי משתעינא אמרי בי מילתא וחסמין לי, אמר להן: וכי זו בלבד עשה לנו בן עמרם? סברי בגנותיה קא משתעי, - אישתיקו, אמר להן: הוציאנו ממצרים וקרע לנו את הים והאכילנו את המן, אם יאמר עשו סולמות ועלו לרקיע לא נשמע לו?	רבה:												◇ ■
(במדבר יג) עלה נעלה וירשנו אותה וגו' והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל וגו'													◇ ■
דבר גדול דברו מרגלים באותה שעה, כי חזק הוא ממנו - אל תקרי ממנו אלא ממנו, כביכול, אפילו בעל הבית אינו יכול להוציא כליו משם.	רבי חנינא בר פפא:												◇ ■
(במדבר יג) ארץ אוכלת יושביה היא													◇ ■
אמר הקב"ה: אני חשבתיה לטובה והם חשבו לרעה, אני חשבתיה לטובה - דכל היכא דמטו, מת חשיבא דידהו, כי היכי דניטרדו ולא לשאלו אבתרייהו, ואיכא דאמרי: איוב נח נפשיה, ואטרידו כולי עלמא בהספידא, הם חשבו לרעה - ארץ אוכלת יושביה היא.	דרש רבא:												◇ ■
(במדבר יג) ונהי בעינינו כהגבים וכן היינו וגו'													◇ ■
מרגלים שקרי הו, בשלמא ונהי בעינינו כהגבים - לחיי, אלא וכן היינו בעיניהם מנא הו ידעי?	רב משרשיא:												◇ ?
ולא היא, כי הו מברי אבילי, תותי ארוי הו מברי, וכי חזינהו, סלקו יתבי באילני, שמעי דקאמרי: קחזינן איניש דדמו לקמצי באילני.													!
(במדבר יד) ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו													■
אותו היום ערב תשעה באב היה, אמר הקב"ה: הן בכו בכיה של חנם, ואני אקבע להם בכיה לדורות.	רבה אמר רבי יוחנן:												◇ ■
ויאמרו כל העדה לרגום אותם באבנים, וכתוב: (במדבר יד) וכבוד ה' נראה באהל מועד													◇ ■
מלמד, שנשלו אבנים וזרקום כלפי מעלה.	רבי חייא בר אבא:												◇ ■
(במדבר יד) וימותו האנשים מוציאי דבת הארץ רעה במגפה													◇ ■
שמתו מיתה משונה.	רבי שמעון בן לקיש:												■
מלמד, שנשתרבב לשונם ונפל על טיבורם, והיו תולעים יוצאות מלשונם ונכנסות בטיבורם, ומטיבורם ונכנסות בלשונם.	רבי חנינא בר פפא, דרש ר' שילא איש כפר												◇ ■
באסכרה מתו.	רב נחמן בר יצחק												◇ ■
וכיון שעלה האחרון שבישראל מן הירדן חזרו מים למקומן, שנאמר: (יהושע ד) ויהי בעלות הכהנים נושאי ארון ברית ה' מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על כל גדותיו.													◇ ■
נמצא ארון ונושאו וכהנים מצד אחד וישראל מצד אחד													◇ ?
נשא ארון את נושאו ועבר, שנאמר: (יהושע ד) ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבור ארון ה' והכהנים לפני העם.													◇ !
ועל דבר זה נענש עוזא, שנאמר: (דברי הימים א' יג) ויבאו עד גורן כידון וישלח עוזא את ידו לאחוז את הארון, אמר לו הקב"ה: עוזא, נושאו נשא, עצמו לא כל שכן													◇ ■
(שמואל ב' ו) ויחר אף ה' בעוזא ויכהו שם על השל וגו'													◇ ■
על עסקי שלו	חד: [רבי יוחנן/ר"א]												◇ ■
שעשה צרכיו בפניו.	וחד: [רבי יוחנן/ר"א]												◇ ■

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator										
סוטה-אלו נאמרין	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
(שמואל ב' ו) וימת שם עם ארון האלהים											◇	לה.
עוזא בא לעוה"ב, שנאמר: עם ארון האלהים, מה ארון לעולם קיים, אף עוזא בא לעוה"ב.	רבי יוחנן:										◇	לה.
(שמואל ב' ו) ויחר לדוד על אשר פרץ ה' פרץ בעוזא											◇	לה.
שנשתנו פניו כחררה.	רבי אלעזר:										◇	לה.
אלא מעתה, כל היכא דכתיב ויחר ה"ג	?											לה.
התם כתיב אף, הכא לא כתיב אף.	!											לה.
מפני מה נענש דוד? מפני שקרא לדברי תורה זמירות, שנאמר: (תהלים קיט) זמירות היו לי חוקיך בבית מגורי, אמר לו הקב"ה: ד"ת שכתוב בהן (משלי כג) התעייף עיניך בו ואיננו, אתה קורא אותן זמירות? הריני מכשילך בדבר שאפילו תינזקות של בית רבן יודעין אותו, דכתיב: (במדבר ז) ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקודש וגו', ואיהו אתייה בעגלתא.	דרש רבא:										◇	לה.
(שמואל א' ו) ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון											◇	לה.
משום דראו ויך?	?											לה.
קוצרין ומשתחיים היו	חד: [רבי אבהו/רבי אלעזר]	◇	!								◇	לה.
מילי נמי אמור, מאן אמריך דאימריית ומאן אתא עלך דאיפייסט.	וחד: [רבי אבהו/רבי אלעזר]	◇	!								◇	לה.
(שמואל א' ו) ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש											◇	לה:
שבעים איש היו, וכל אחד ואחד שקול כחמשים אלף	חד: [רבי אבהו ורבי אלעזר]	◇	■								◇	לה:
חמשים אלף היו, וכל אחד ואחד שקול כשבעים סנהדרין.	וחד: [רבי אבהו ורבי אלעזר]	◇	■								◇	לה:
(שמואל ב' ו) ויהי כי צעדו נושא ארון ה' ששה צעדים ויזבח שור ומריא, וכתיב: (דברי הימים א' טו) שבעה פרים ושבעה אילים											◇	לה:
על כל פסיעה ופסיעה - שור ומריא, על כל שש ושש פסיעות - שבעה פרים ושבעה אילים.	רב פפא בר שמואל:										◇	לה:
אם כן, מילאת את כל ארץ ישראל במוֹת	אמר ליה רב חסדא:										?	לה:
על כל שש ושש פסיעות - שור ומריא, על כל ששה סדרים של שש פסיעות - שבעה פרים ושבעה אילים.	אלא אמר רב חסדא:										◇	לה:
כתיב: (דברי הימים א' יג) כידון, וכתיב: (שמואל ב' ו) נכון											?	לה:
בתחלה כידון, ולבסוף נכון.	רבי יוחנן:										!	לה:
נמצאת אתה אומר: שלשה מיני אבנים היו:											■	לה:
אחד שהקים משה בארץ מואב, שנאמר: (דברים א) בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר וגו', ולהלן הוא אומר: (דברים כז) וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת וגו', ואתיא באר באר											■	לה:
ואחד שהקים יהושע בתוך הירדן, שנאמר: (יהושע ד) ושתיים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן											■	לה:
ואחד שהקים בגלגל, שנאמר: (יהושע ד) ואת שתיים עשרה האבנים האלה אשר לקחו וגו'.											■	לה:
כיצד כתבו ישראל את התורה?	ת"ר:										■	לה:
על גבי אבנים כתובה, שנאמר: (דברים כז) וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת וגו', ואחר כך סדו אותן בסיד	רבי יהודה:										◇	לה:
לדבריהן, היאך למדו אומות של אותו הזמן תורה?	אמר לו רבי שמעון:										?	לה:
בינה יתירה נתן בהם הקב"ה, ושיגרו נוטירין שלהן וקילפו את הסיד והשיאוה, ועל דבר זה נתחתם גזר דינם לבאר שחת, שהיה להן ללמד ולא למדו	אמר לו: [רבי יהודה]										!	לה:
על גבי סיד כתובה, וכתבו להן למטה: (דברים כ) למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל וגו', הא למדת, שאם היו חוזרין בתשובה היו מקבלין אותן.	רבי שמעון:										◇	לה:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
סוטה-אלו נאמרין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מימרא	רבא בר שילא:										■		לה:	
מ"ט דרבי שמעון? דכתיב: (ישעיהו לג) והיו עמים משרפות סיד, על עסקי סיד.	ור' יהודה?										‡		לה:	
כי סיד, מה סיד אין לו תקנה אלא שריפה, אף אותם הכותים אין להם תקנה אלא שריפה.	[רבי יהודה]										!		לה:	
כמאן אזלא הא דתניא:	[תניא]										^		לה:	
(דברים כא) ושבת שבי - לרבות כנענים שבחוצה לארץ שאם חזרין בתשובה מקבלין אותן	[תניא]										■	^	◇	לה: